

Ikke desto mindre bør man dog også være opmærksom på, at en tilladelse til udvidet teleoplysning rent faktisk inddrager et ikke ubetydeligt antal personer under en straffesag, uden at der i øvrigt er nogen som helst andre grunde til mistanke.

Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen prøve at få afdækket, hvilke ubehageligheder den foreslåede bestemmelse vil kunne få for den enkelte mobiltelefonbruger.

Men alt i alt er vi i CD som sagt positivt indstillet over for det foreliggende lovforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Dette lovforslag indeholder flere forskellige elementer, hvoraf vi synes nogle er fornuftige, og andre synes vi er uacceptable.

Et af formålene med lovforslaget er at gøre det muligt for Danmark at tilslutte sig vedtagelsen af en EU-rammeafgørelse om hvidvaskning af penge. Tidligere blev disse forhold reguleret af en fælles aktion vedtaget den 3. december 1998. Hvis denne rammeafgørelse vedtages, betyder det, at Danmark forpligter sig til at lægge sig på nogle ganske bestemte strafferammer. En sådan EU-harmonisering er naturligvis ikke Enhedslistens kop te.

På den anden side er vi positive over for det konkrete indhold i denne del af forslaget, således at kriminaliseringen af hæleri udvides til at omfatte hæleri med hensyn til udbytte for alle strafbare forhold.

Enhedslisten er også enig i, at hæleri skal kunne straffes som en selvstændig forbrydelse, og at der ikke er behov for at stramme lovgivningen i forhold til medvirken. Derfor er Enhedslisten positiv over for at indgå i realitetsbehandling af denne del af forslaget.

Vi er som sagt principielt betænkelige ved at acceptere, at strafferammer fastsættes af EU, og beklager derfor, at ministeren ikke kunne komme igennem med en opblødning af det. Men på den anden side er strafferammerne i Danmark i forvejen strengere på dette område, end der er lagt op til i rammebeslutningen, så Enhedslisten er indstillet på at acceptere den konkrete rammeafgørelse.

Enhedslisten er derimod yderst betænkelig ved forslaget om, at der gives en generel mulighed for at indhente oplysninger om, hvem der i et givent område og inden for et bestemt tidsrum har benyttet en bestemt sendemast.

Det er naturligvis positivt, at muligheden begrænses til sager, hvor der i forvejen er mulig-

hed for f.eks. rumaflytning, altså i tilfælde, hvor der er tale om en forbrydelse, som har medført eller kan medføre fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier. Men alligevel er vi meget betænkelige ved at lukke op for denne mulighed, hvor mange menneskers privatliv kan blive krænket.

Vi er også skeptiske over for de anvendte formuleringer, hvor man gør det muligt at indhente teleoplysninger, der ikke på det tidspunkt, hvor kendelsen afsiges, kan specificeres nærmere. Det er meget betænkeligt, at udvidet teleoplysning kan foretages, uden at der er bestemte grunde til at antage, at der via en mobiltelefon er givet meddelelser m.v. til eller fra en mistænkt. Det vil være nok med en almindelig antagelse baseret på generelle betragtninger.

Hertil kommer, som også tidligere ordførere har været inde på, at Justitsministeriet ikke mener, at der skal gives underretning om indgrebet til de personer, der bliver omfattet af indgrebet, da dette ifølge Justitsministeriet i vidt omfang vil være praktisk umuligt og ganske uoverkommeligt. Efter Enhedslistens opfattelse vil det i hvert fald være et minimumskrav, som skal stilles.

Vi synes mere generelt i forhold til forslaget, at problemet er, at man ikke prøver at se sammenhænge og stille spørgsmålet, hvilken udvikling man sætter i gang, og hvor den udvikling skal stoppes. Man kan altid argumentere for konkrete foranstaltninger til at bekæmpe den ene eller den anden forbrydelse. Spørgsmålet er: Hvor ønsker vi at sætte en grænse?

Teknisk set vil der jo ikke være noget som helst umuligt i at gøre med alle mennesker, som man gør med fiskere: Man sætter en lille chip på dem, som de altid skal bære på sig, og de får en bøde, hvis de ikke bærer denne lille chip på sig. Den lille chip sender til en datamat, der opsamler oplysningerne, og så kan man altid, når der er begået en forbrydelse, med fuldstændig usvigelig nøjagtighed gå ind og konstatere, hvor et bestemt menneske har været, og hvilket bestemt menneske der har været dér, hvor forbrydelsen er begået og på det pågældende tidspunkt, og man kan så stort set opklare alle forbrydelser, der kan linkes til et bestemt gerningssted.

Vi må ærligt indrømme, at vi ikke synes, det er den udvikling, vi skal gå i retning af. Der er ikke nogen overvejelser i det her lovforslag om, hvor grænsen går. Dermed bliver det bare endnu et forslag, som nedbryder privatlivets fred. Det bliver endnu et forslag, som bliver en ind-